

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president

Louis Benedik, treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leta velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za nizozemstva za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in csebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri sprejembi kraja naročnik, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

KONFERENCA ZA OMEJITEV OPIJA

Opijski blok je včeraj izpopolnil svojo zmago na mednarodni konferenci, ko je bila zavržena druga najbolj važna točka ameriškega programa, da naj se namreč neposredno zatire kajenje opija.

Po včerajšnjem sklepu podkomiteja petih, da ne bo objavil nobenega dogovora glede omejitve produkcije opija v zdravniške in znanstvene svrhe, je nadaljna akcija, tikajoča se neposrednega zatrtja kajenja opija uničila ameriški program.

Anglija in Francija sta vztrajali na stališču, ki ne pozna nobenega kompromisa. Finska, pod vplivom teh dveh sil, je ostala nevtalna.

Na zadnji seji je izjavil Sugimura, da bo vztrajal v bodočnosti popolnoma na ameriškem stališču.

"Upali smo na spravo celo takrat, ko je bila nemogoča," je rekel, "a sedaj je postalo očitno, da si opijske sile ne žele sprave. Prišel je čas za Japonsko, da nehaj iskati kompromisov in da ponovi svojo zahtevo, da se uveljavi ameriški program."

Izjava Sugimure je presenetila Angleže in Francoze, ki so smatrali njegove zadnje izjave le za posredovalne poskuse. Vsled tega so postale Združene države, Kitajska in Japonska voditeljice bodočih protiopijskih križarskih vojn, dočim se bore Anglija v imenu Indije, Francija, Holandska in Portugalska za nadaljno izkoriščanje orijentalnih narodov.

Angleži niso imeli nikdar namena opustiti trgovino, dokler se ne izvede nekaterih točk politike na Daljnem istoku. Deladier, francoski kolonijalni minister, je dokazal, da je Pariz enostavno le koketiral z Združenimi državami glede opijskega vprašanja. Angleži hočejo nadaljevati konferenco ter si na vse mogoče načine prizadevajo pregovoriti Porterja, zastopnika Združenih držav, da ostane v Ženevi, dokler ne bo vse delo zaključeno.

Lord Cecil je priznal, da je dospela konferenca do "trdnih skal" in da se Angleži niso udali. Vrjetno je, da ne bo spor glede ameriških predlogov prav ničesar dosegel. Pokazal pa bo zopet svetu one, ki so odgovorni za nadaljevanje trgovine z opijem in opijskimi derivati.

Kongresnik Porter bo mogoče odnesel s seboj v Washington skrpnealo, ki se imenuje pogodba, a ta pogodba ne bo vsebovala dveh glavnih navodil kongresa.

Novice iz Slovenije.

Težki spopadi med orožniki in radičevci.

Po vestih iz Nove Gradiške, ki jih je prejela vlada, je prišlo tamkaj do krvavega spopada med orožniki in Radičevimi pristaji, tokom katerega je bilo več ubitih, med njimi dva orožnika. Tudi v Sibirju so se spopadli orožniki z radičevci in sta bili dve osebi ubiti, ena pa težko ranjena.

Mlad postopač in nepridiprav

je Alojz Grebenšek, rudar nestalnega bivališča. Dne 18. septembra izpuščen iz kaznilnice v Mariboru se je do svoje aretacije 5. novembra potepal brez dela po Sloveniji. Z odlokom okrajnega glavarstva v Slovenjgradcu z dne 25. avgusta je bil postavljen pod policijsko nadzorstvo, vendar pa se je odstranil kljub prepovedi iz svoje domače občine. Dne 7. oktobra je prišlo do pretepa v gostilni Ivana Majdiča, v Medlogu, kjer se je obdolženec ravno nahajal. Pri tem je obdolženec težko poškodoval Ivana Cizeja z nožem po glavi ter na levih in desnih rokah.

Obdolženec se zagovarja, da je bil napaden in da je le v obrambi potegnil nož in mahnul z njim okrog sebe.

Po pričah pa je dognano, da se je obdolženec z odprtim nožem v roki pred gostilno zaletel v Cizeja ter ga ranil potem, ko ga je že vrgel na tla. Okrožno sodišče v Celju je obsodilo Grebenška na 6 mesecev težke ječe ter izrekli dopustnost njegove oddaje v prisilno delavnico.

Prevejan krojaček

je F. J. Bil je nekega dne v zalogi; imel pa je dva zastavna lista na razne predmete. K sreči je vjel v nekem lokalnem zasebniku Marijo Kuhelj in ji listka ponudil v nakup. Po kratkem pomenku sta kupčijo sklenila. Ona mu je dala denar in blago sta rešila. J je prinesel dva paketa iz zastavilnice, nakar je prosila žena, da ji ponese zavitek na kolo dvor. Fant je privolil in nesel svoj tovor, vendar pa je že med potoma jel premišljevat, kako bi žensko sleparil. Nenađoma ga je pričel tiščati čevljev in v Kolo-

Vprašanje —

kadilca navadnih cigaret.

Če je cigareta, ki jo kadim, napravljena iz navadnega tobaka, zakaj toliko ljudi kadi te cigarete?

Odgovor —

kadilca Helmar cigaret.

Večina vedno vpoštevata količino. Oni, ki so bolj pametni, imajo rajši kakovost.

Helmar stanejo nekoliko več kot navadne cigarete, ker vsebujejo čisti turški tobak brez dodatka raznega domačega tobaka.

Ivovski ulici je poprosil žensko, da ga počaka zunaj, ona pa stoji medtem k čevljarju, da mu nekaj popravi. Ženska je čakala in čakala, J. pa ni bilo od nikoder. To je stopila še sama k čevljarju, ji je ta povedal, da se pri njem ni niti zglasil ženska je prišla zadve in te dni je bil J. obsojen na tri dni zapora in 300 Din. stroškov.

Malarija v Jugoslaviji.

Glasom poročil, došlih ministrstvu za narodno zdravje, so uspeli pobijanje malarije v jug. državi prav povoljni. Upati je, da se jug. država tekom desetih let popolnoma osvoboditi malarije.

V Dalmaciji so bili leta 1924 izvršeni mikroskopični in klinični pregledi. Kinina se je brezplačno razdelila 1331 kilogramov. Poleg tega so se vršila izsuševanja dela, kopali vodnjaki in gradili kanali.

Nepobojljivi tat

45-letni Franc Otorepec, potopač nestalnega bivališča. Zatoj ima že 27 najrazličnejših kazni, ki jih pa pri zadnji razpravi pred celjskim okrožnim sodiščem ni hotel priznati ter jih je skušal odvaliti na svojega brata. Komaj je prišel na prosto, je ukradel zopet meseca decembra neki stranki v Celju volneni jopič, suknjič in telovnik na Teharjih pa eno kolo. Bil je obsojen ponovno na 2 meseca težke ječe.

Nevaren dečko

je mesarski vajenec Ivan Škofic, tanjujoč na Tržaški cesti. Ko so ga zasledovali radi raznih tatvin in sličnih prestopkov, ga je nekega dne opazil stražnik na cesti v Šiški. Pozval ga je, da mu pove svoje ime. Dečka, ki je imel slabo vest, pa je stražnikov poziv tako razburil, da je skočil nad njega in se ga dejansko lotil. Pri tem je tudi ošteval z vsemogočimi priimki. Stražnik ga je naposled ukrotil in aretirat. Za svoje dejanje je prejel Škofic plačilo na ljubljanskem okrajnem sodišču, in sicer 4 dni zapora.

Smrtna kosa.

Umrli je v Ljubljani gospa Marija Simončič. Pokojnica je bila skrbna mati in ljubezniva ženska.

Umrli v Ljubljani.

Albin Kupie, bivši posestnik, užitar, 85 let; Frančiška Gregorin, zasebnica, 78 let; Helena Miljar, postrežnica, 59 let; Rozalija Jurjevič, godbenikova hči, 5 mesecev; Fran Lanter, kovaški pomočnik, 21 let; Jakob Jazbec, občinski ubožec, 73 let.

Morilec Kristan pomilošen.

Janez Kristan, ki je bil pred jesensko ljubljansko poroto obsojen na smrt na vešalih, ker je lanskega poletja umoril Marijo Zevnikovo pri Skaručini pod Smarno goro, je bil na prošnjo svoje matere pomilošen na do smrtne ječe in je bil že odpravljen v Maribor.

Samomor.

U Unce je skočil in utonil dne 13. jan. posestnik Andrej Zihner iz Planine. Pogrešali so ga že nekaj dni. Našli so ga te dni, potegnili truplo iz vode ter je prepeljali v mrtvašnico. Kaj je gnalo moža v smrt, ni znano. V kratkem času je to že tretji slučaj samomora z utopjenjem. Ali hoče Planina v tem oziru v resnici prenehati?

Peter Zgaga

V nedeljo bodo v Jugoslaviji volitve.

Jugoslavija je pod srbsko komando prosta in svobodna država.

V nji so vsi enakopravni, posebno enakopravni so pa beograjski diktatorji.

V Jugoslaviji so svobodne volitve. Vsakdo lahko izrazi z volilnim listkom svojo voljo, toda gorje onemu, kojega volja se ne strinja z voljo beograjske gospode.

Jugoslovansko časopisje piše svobodno vse kar hoče, samo koruptivnih razmer v vladi ne sme kritizirati.

Nadalje imajo Jugoslavlani pravico javnega zborovanja.

Zborujejo lahko kjerkoli hočejo in govorniki lahko govorijo, karkoli se jim poljubi.

Ko sklenejo očitati vladi razne nerednosti in nedostatke, je priporočljivo zanje, da postavijo govorniški oder v neposredni bližini bolnišnice ali mrtvašnice, kamor jih bodo spravili srbski bajoneti.

V splošnem pa vlada v Jugoslaviji velika svoboda.

*

Pred kratkim je v New Yorku nenadoma izginila slavna koncertna igralka Leginska.

Na poti od doma do koncertne dvorane jo je nenadoma zapustil spomin.

Po preteku enega tedna se je zavedla pri neki svoji prijateljici v bližini Pittsburgha.

Pravi, da se popolnoma nič ne spominja, kaj se je med tem časom godilo z njo.

Zdravniki domnevaajo, da je izguba spomina posebna bolezen, ki ima amnezijo.

V Ameriki je dosti ljudi, posebno pa moških, ki izgube spomin za par ur ali za par dni.

V tem stanju uganjajo razne neumnosti in se naslednjega dne ničesar ne zavedajo, kaj so storili.

Leginske ne bom spravljal v zvezo s tem, kar bom sedaj povedal.

Ako kak bogat in ugleden človek izgubi spomin ter uganja neumnosti, pravijo zdravniki, da ima amnezijo.

Če se pa kaj takega pripeti navadnemu človeku, enostavno pravi, da je bil pijan.

*

Meseca oktobra leta 1492 je zavladalo silno veselje na ladji Kristofa Kolumba.

Kolumb in njegovi ljudje so namreč zagledali suho zemljo.

Najbrž Kolumb ni tedaj niti slutil, kako strahovito bo tista suha zemlja mokra leta 1925 v času edinoizveljavne prohibicije.

*

V Forest City je bilo o Božiču prav prijetno.

Neka gotova kuharica in mati njenega ljubimca se nista dosti brigali za glasove nebeških angeljev, ki so peli: In mir ljudem na zemlji.

Kar v cerkvi sta se spopadli in drugo drugo dobro osuvali.

*

Te dni sem čital v listih naslednji oglas:

Petintrideset let star vdovec, ki dela ponoči in je podnevi doma ter ima tri leta starega otroka, se želi seznaniti z mladim dekletom.

*

Ne vem, če bo imel ponudnik kaj sreče.

V oglasu bi moral omeniti, da bo dal otroka podnevi k drugim ljudem, ponoči ga bo pa jemal seboj na delo. In omeniti bi moral, da bo dal ženi konec tedna vse, kar bo zaslužil.

V tem slučaju bi ga najbrže katera iz ljubezni vzela.

*

Kljub temu, da bo danes konec sveta, boste jutri vseeno lahko čitali, kar sem danes napisal.

Novice iz Jugoslavije

Nenavaden slučaj groboskrustva.

V Sunji se je zgodil te dni nenavaden slučaj groboskrustva, ki je brez primere in je vzbudil zato v mestu in okolici največjo senzacijo.

Približno pred dvema tednoma je umrla v Sunji 15-letna hčerka bogate kmečke rodbine in bila pokopana na tamkajšnjem pokopališču. Pozneje pa so ljudje, ki so se nahajali na pokopališču, na svoje veliko začudenje našli njen grob odprt. Zločinci so potegnili iz groba tudi krsto, iz katere so mogle gole noge pokojnice. Obvestili so o dogodku takoj domačega župnika, ki je zločin naznačil orožnikom.

Orožniki so kmalu ugotovili, da so zločinci pokojnici odvzeli le čevlje in nogavice. Očitno pa človeške hijene, ki so izvršile groboskrustvo, niso hotele ukrasti teh predmetov, ampak so pričakovali, da dobe veliko večji plen. Pokojnici so namreč, ko je ležala na mrtvaškem odru, po tamkajšnjem starem običaju obesili za vrat dukate in zločinci so pač menili, da je bila z njimi tudi pokopana.

Oskrunilec groba izvirajo iz sosolne vasi Bistrač. Orožniki upajo, da pridejo kmalu v roke pravice.

Bila je jednom ruža jedna ...

V stanovanju odvetaika Najdanovića v Bosanski ulici v Beogradu se je odigrala te dni krvava ljubavna tragedija. Ko je bila Najdanovića rodbina pri večerji, so nenadoma počili trije streli iz samokresa. Še predno se je mogla rodbina zbrati, je planil v odvetniško stanovanje neki orožniški stražmojster in našel v mali sobi orožniškega korporala Ilijo Rožića, oblitega s krvjo, v mlaki krvi na tleh, dočim je na divanu ležala Najdanovića služkinja, istotako težko ranjena.

Rožić je bil še pri zavesti in se zviljal od bolečin, dočim je služkinja Ljubica Ilić čez nekaj trenutkov umrla. Niti Ilićeve niti orožnika ni bilo mogoče zaslišati. Pač pa so našli pri Rožiću pismo, v katerem izjavlja, zakaj je streljal na svojo nevesto in izvršil samomor: "Bila jednom ruža jedna ...". Dalje opisuje v pismu, da je bil blazno zaljubljen v Ljubico. V zadnjem času pa je opazil, da se mu je izneverila in podarila sree drugemu. Rožić je ostal sicer še pri življenju, vendar pa je le malo upanja, da bi okrevail.

Boljševiški prisežniki in Radič.

"Hrvat" ponovno beleži, da je zagrebški sodbeni stol prejel že drugi brzozav od moskovske seljaške internacionale, poslan v hrvaščini in podpisan od Bogorodskega. Javlja pa ta brzozav, da je iz Moskve že odpotoval v Zagreb generalni tajnik seljaške

internacionale Gorov (in ne Dombal, kakor se je prvotno javilo), ter da se bo v Zagrebu prijavil kot priča v obravnavi proti Radiču. Dombal ali Gorov (oba sta žida) niti eden niti drugi s svojim pričevanjem ne more ničesar objasniti niti izpremeniti avtentične vsebine obtožilnih dokumentov. Ešofiranje Radičevega branitelja dr. Trumbića proti "omejevanju pričevanja" ker gošpod Gorov naravno ne bo pletal pred zagrebškimi sodniki, spretno zavrača "Riječ", ki gošpodu dr. Trumbiću garantira, da bo sam imel dovolj in preveč svobode za pranje Radiča ter Radičevih dokumentov in dokazanih zvez brez asistencije krivih prisežnikov.

Novi zakon o sodnikih.

Ministrstvo pravde je dovršilo pregled zakonskega osnutka o sodnikih in o novi sodni organizaciji, ki bo izenačena v vsej državi. Zakonski osnutek bo med prvimi predložen novi Narodni skupščini. Dočim nacionalni krogi to pozdravljajo, trde blokaši, da je ta naglost naperjena proti radičevskim in drugim brezvestnim sodnikom, ki bodo po novem zakonu v dobi reorganizacije odpuščeni, odnosno apokojeni.

Potopljenje ladje izključeno?

Neki eksperimentalni fizik v Brezguzi pravi, da je izumil aparat, ki popolnoma izključuje potopljenje vsake ladje, najsibo še tako velika. Vzrok potopitve, tako pravi, ne igra pri tem nikake vloge. Ako se nevarnost pravčasno spozna, se v par sekundah z vsake točke na ladji takoj spravi naprava v funkcioniranje tako da se parnik ali jadrenica ne more potopiti. Pa tudi dvigniti se dajo potopljene ladje s tem aparatom, in sicer tekom petih minut do ene ure, kakor je pač parnik velik. Pri vojnih ladjah traja dviganje do šest dni. Te dni so se vršili na Bodenskem jezeru praktični poskusi s štirimi metri dolgim modelom ladje, ki so se prav dobro posrečili. Kako pa bo z velimi ladjami, bo pokazala šele bodočnost.

Nevada zavrnila prepoved otroškega dela.

CARSON CITY, Nevada, 5. februarja. — Zakonodajna države je glasovala proti odobrenju predlaganega amandamenta k zvezni ustavi, ki se tiče dela otrok.

To je že štirinajsta država, ki je neugodno glasovala glede tega predloga. Nepovoljno akcijo je bilo treba vprijeti le v trinajstih državah, da se prepreči ratifikacija amandamenta.

NAJLEPŠA ZAVEST

za vsakega človeka je, ako ima za slabe čase in svojo starost kaj prihrankov. S trdno in dobro voljo si pa to lahko vsakdo omogoči, ako hrani in če tudi vomaem vlaga svoje prihranke v sigurni zavod, kjer mu "denar dela denar".

Taka prilika nudi se Vam pri nas, kjer sprejemamo vloge na —

"SPECIAL INTEREST ACCOUNT"

in jih obrestujemo po

4%

na leto.

Svojim rojakom smo tudi glede denarnih pošiljatev v staro domovino, kakor tudi glede potovanja radi na razpolago ter jim vsled naših dologletnihkušenj lahko ceno in dobro postrežemo:

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York

Podrobnosti o umoru v Budimpešti.

Od zakonskih Lederer, ki sta umorila hišnega prijatelja, ne more policija izvedeti ničesar pozitivnega. Med vojno je Lederer zasledoval komuniste, ki so mu bili trn v peti. Ledererjevo in njegova moža sumijo, da sta umorila najmanj štiri osebe. Obravnava je odgodena, ker je obtoženec obolel.

Vse dunajsko in budimpeštansko časopisje se na dolgo in široko bavi z afero nadporočnika Ledererja in njegove žene. Pristojna oblast zasljuje vedno oba obtožena, a ne more dognati ničesar pozitivnega, dasi prihajajo na dan vedno bolj zagonetne stvari, pri katerih sta igrala Lederer in njegova žena odločilno vlogo. Posebno podrobno raziskujejo poklici organi preteklost nadporočnikov žene, ki je zelo čudna prikazna.

V nasprotju z njenimi trditvami je sedaj ugotovljeno, da je bil oče Ledererjeve žene železniški čuvaj na Štajerskem. Že v dekletskih letih ni bila Mici nič prida. Potepala se je zelo rada in naposled jo je življenje zaneslo v Požun, kjer je služila za blagajničarko v več kavarnah. Potem se je preselila na Dunaj. Dobila je službo v kavarni "Kolosseum". To je bilo v vojnih letih 1917 in 1918.

Že v Požunu se je seznanila z Ledererjem. Med obema so se razvili intimni odnosi. Mici je menjavala moške kakor rešeto moko. Leta 1918. pa se je odpeljala v Požun, kjer si je vzela Ledererja za zakonskega moža.

Nadporočnik je bil kmalu prestavljen v zapadno Madžarsko. Služil je tudi v Segedinu. Pozneje je bil dodeljen takozv. Pronayevemu oddelku. Ta oddelki je imel svoj sedež v Budimpešti, toda je pošiljal častnike in vojaše tudi v Transdanubijo, kjer je zasledoval komuniste, ki so bili vladni trn v peti.

Lederer je v Transdanubiji postal zelo samolastno. Ravnal je z ljudmi zelo živinsko in je mnogo oseb sam obsodil in odredil njihovo justifikacijo. Pri tem se je pokazal izredno krvoločnega in so se pri njem pojavili tudi sadistični instinkti. V zapadni Madžarski je rekviriral živila na lastno pest in je pri tem kradel količino, ki je dala.

Doslej leti na Ledererja sum, da je umoril s pomočjo svoje žene vsaj tri do štiri osebe. Glede tega mrliča, katerega so našli razsekane v parku mestnega ribnika v Budimpešti, se ne da natančno dognati, kdo ga je umoril, so pa razlogi, ki obtežujejo Ledererja, ker je takrat služil v bližini mesta, kjer se je našel mrlič. Nekateri celo pravijo, da se je vozil Lederer v dneh umora okoli parku z avtomobilom. Druga žrtev je neki "strie", ki so ga videli na svatbi Ledererja in Schwarzove. Ta gospod je pozneje izginil brez sledu. Tretja žrtev je klavirski fabrikant Reissmann, četrta pa neki gospod, s katerim je imela o pravici Ledererjeva žena še kot dedke in o katerem se istotako ne ve, kje je končal.

Dunajski listi zasledujejo Ledererjevo afero z velikansko pozornostjo. Vzrok temu tiči v dejstvu, da je izginil neki Reichardt, ki je potoval na obisk k nadporočniku ženi v Budimpešto, odkoder se ni več vrnil. Dalje je Lederer osumljen umora nad nekim dunajskim potnikom, ki je za časa divjanja Pronayevyega oddelka izginil v Komornu iz vlaka. Mož je potoval v spremstvu svoje soproge. Nakdo je prišel po nj in ga je odpeljal, naka se ni nikjer več pojavil.

Lederer je bil ponovno na Dunaju. Leta 1920. se je vpisal v tujsko knjigo v hotelu, kjer je poklical s pravim imenom, toda pri poklicu je navedel značaj ekspozitnega akademika. Na Dunaju je skupno z ženo izvršil tudi neko poverbo, kar mu je podkurilo pod stopali, da se je moral nemudoma odstraniti. Tudi sicer ne bi dunajska policija navedati niti dobrega o Ledererju. Pozna ga za strastnega kvartača in hazardnega igralca, plah za človeka brez moralne kvalifikacije.

Afera se je razvila v Budimpešti in pravečito madžarsko zadevo Haarmann. Koliko ljudi imata zverinski mož in žena na vesti, je še vedno nemogoče reči. Podoba je, da sta morila z veliko opreznostjo, o čemur posebno svedoči dejstvo, da sta znala tako mojstrsko zabrisati sled za izvršenimi zločini.

Naknadno k aferi Lederer poročajo, da je Gustav Lederer obolel za škrlatno. Preiskovalni sodnik je moral radi tega začasno ustaviti zasliševanje obtoženca, ki je prebil s svojo ženo noč po umoru klobasičarja Koudelke na nekem plesu.

Nemški kabinet v novem škandalu.

BERLIN, Nemčija, 4. febr. — Politični vihar bo najbrž izbruhnil nad kabinetom dr. Luthra, ko se bo danes sestal nemški državni zbor ter bodo pričeli poslane vpraševati vlado glede božičnega darila v znesku \$175.000.000, katerega je poklonila vlada industrijskim lordom v Ruhru.

Kot višek senzacionalnih škandalov, ki so razkrili graft v upravljanju državnega denarja, bodo ta darila, namenjena Stinnesu, Kruppu, Thyssenu in drugim bogatim interesom, ki so podpisali duesseldorfski dogovor glede dobave surovin, ogrožala ministrstvo, čeprav ni sedanja vlada dala tega denarja.

To darilo je bilo avtorizirano tekom zadnjih dni Marxovega kabineta.

Državni zbor ni bil vprašan za svet in tudi javnosti ni bila zadeva objavljena.

Izkazalo se je, da je nemška zakladnica poklonila nemškim industrijalcem v Ruhru svoto 75 milijonov zlatih mark, kakorhito je dobila devetsto milijonov mark prebitka iz lanskega proračuna ter osemsto milijonov zlatih mark posojila v inozemstvu na temelju Dawesovega načrta.

Ob onem času pa je pisal Stresemann, minister za zunanje zadeve, Hugo Stinnesu pismo, v katerem je izjavil, da ne more niti vlada bremen duesseldorfskega dogovora. Nemški davkoplačevalci niso slišali ničesar več o tej zadevi, dokler ni tajnik finančnega ministra dr. Fischer povedal državnozbornemu finančnemu komiteju, da se je 655 milijonov zlatih mark že izplačalo, toliko še nadaljnih 70 milijonov zlatih mark.

Republikansko in socialistično časopisje je takoj vzpirlilo velik naskok. Opozorilo je na dejstvo, da so dobili 550.000.000 zlatih mark premogarski interesi, ki so najbogatejša skupina magnatov v Ruhru, dočim so dobili nadaljnih 50.000.000 komične družbe, da pa ni ostalo ničesar za druge manjše in neodvisne podjetnike.

Veliki podjetniki so bili v zadostni meri nagrajeni vsled odpusta davkov na premožnosti ter podaljšanja delavnega dne od osmih na deset ur na dan.

Zarota Ireev proti angleškemu brodogradu.

V Londonu je bilo aretiranih 6 Ireev, ki so nameravali izvršiti atentat na angleško vojno mornarico. Med njimi je pet moških in ena ženska. Pri njih so našli dokumente, iz katerih je razvidno, da so pripravljali zaroto že dalj časa. Prilastili so si baje na nezakonski način tudi tajne načrte admiralitete, pri čemur so jim pomagali nekateri arzenalski uradniki. Namen zarote je bil, provocirati v Angliji protirirske odredbe, ki bi se potem izrabile v narodnem interesu Irake.

NAJBOLJŠI AMERIŠKI IGRALCI GOLFA V FLORIDI

Slika je bila vzeta v Tampa, Florida, ter nam predstavlja najboljšega ameriškega igralca golfa. Prvi z levo na desno je najboljši igralec Gene Sarazen s svojo ženo.

Iz močvirja jugoslovanske prestolice.

V temni beograjski kleti se je zbirala čudna družba kateri je pa končno prišla policija na sled. Banditi so sistematično kradli ter so znali spretno zabrisati vse sledi za seboj. Posledica ljubavnega razmerja. Najnevarnejša vlomilska tolpa pod ključem.

V Savamali, najopasnejšem in jako sumljivem predmestju Beograda živi poseben svet. V tem delu mesta s samim pritlikavimi kočami se zbira ves grešni Beograd, ki mu je edino sredstvo za življenje zločin.

V Sarajevski ulici št. 23 se nahaja že dve leti klet, ki obrača pozornost vsakega, kdor gre mimo nje. Mračna je, zaduhla, polna smrada in čudnih tipov. Lastnik lokala je Lazar Kačina, ki se od prevrata šteje med poštene ljudi, čeprav je imel že ponovno raznih deliktov opravka z oblastmi. Razven njega sta v lokalu njegova žena Mara in pa natakarica Kosara Jezdič. Stalni gostje tega sumljivega in skrivnostnega lokala pa so bili: Dušan Vukičević, Ivan Vatroščak, Stevan Balušić, Ivan Črnogorac, Ruso Ivanović, Radivoj Pantelić in Petar Crnković. Razven Stevana so vsi Bosanci. Prišli so v Beograd pred nekaj meseci in takoj prvi dan iztaknili imenovani lokal in se v njem ugnezdili. Petar je kmalu sklenil prijateljstvo in ljubezen z Maro z njenim možem pa je stobil v "kupčiji" zveze.

Že prvi teden po svojem prihodu je pričel Petar prinašati v lokal razne stvari. Nikdo ga ni vprašal niti odkod niti kaj. Gostilničar je molčal ker je imel z Petrom pogodbo. Petar je prinašal olago skoro vsak dan in v raznih količinah. Vse so spravili v neko kobice, v katero so imeli dostop samo Petar, Lazar in Mara. Tako se je kmalu nabrala velika zaloga, ki so jo kasneje prodajali in od katere so živel gostje Lazarjeve krčme. Bosanska tolpa je sradla sistematično po Beogradu in znala za seboj zabrisati vse sledi. In kdo zna, koliko časa bi še izvrševala svoj zločinski posel, da ji ni prišla policija čisto slučajno na sled.

Dušan Vukičević, najbolj prebrisan med njimi, se je zaljubil v Petrovo Maro. Bil je nežen in obnem surov človek. Na vse načine je skušal razahljati ljubezen, ki je obstojala med Petrom in Maro, in zaman. Ko se je prepiral, da se mu načrt nikdar ne posreči, je sklenil, da se nad njo maščuje. Maro je to silno razdražilo. Sotražila je Dušana in mu obljubila osvetlo. Med drugim mu je ponovno zagrozila, da mu bo za no leto čestitala na nenavaden način. In svojo grožnjo je tudi izvršila.

Na pravoslavno novo leto se je Mara odločila, da gre na policijo in tamkaj vse razkrije. Policijski komisar je strme poslušal njeno oripovedovanje, ki je bilo za policijo jako dragoceno. Razkrila je vse tajnosti skrivnostne kleti, v kateri je živel in natančno popisala tudi vse goste. Žal ji je bilo samo to, da se v družbi, ki jo je izdala, nahajala tudi njen Petar. Odrejena je bila takoj mobilizacija policije v tamkajšnjem predmestju. Lokal je bil obkrojen in

policija je polovila v nekaj trenutkih vse zločince, ki so se mesece in mesece skrivali v tej jazu. Le dvema se je posrečilo ubežati. Tako je prišla policiji v roke ena najopasnejših vlomilskih tolpa v Beogradu, ki je mesece in mesece ogrožala ne samo Beograd ampak tudi druga mesta in ima na vesti več sto tatvin in predrznih vlomov.

Sredstvo proti jetiki.

V danskih bolnišnicah uporabljajo baje z dobrim uspehom iznajdbo prof. Molgaarda, ki je namenjena boju proti najstrašnejši bolezni, tuberkulozi. Mnogo je že ljudi, ki se jim je s tem sredstvom izboljšala bolezen, ali so celo popolnoma ozdraveli.

Prof. Molgaard se že tri leta bavi s svojo iznajdbo. Hotel je namreč najti sestavo zlata z drugimi substancami, ki naj bi uničila jetiške bacile, biti pa bi morala neškodljiva za bolnike. Po dolgem iskanju je našel profesor zaželjeno svojstvo v preparatu iz zlata, žvepla in sode. Ko je to sredstvo prikril veepil tuberkuloznim živalim, so bile posledice anejujoče. Kasneje pa je Molgaard odstranil kvarne posledice svojega postopanja s tem, da je soppelj vbrizgal živali serum.

Sedaj se zdravijo jetični na ta način, da jim dajejo zdravniki najprej injekcijo, čez par dni pa jim vbrizgajo pod kožo zlaten preparat, ki ga nazivlja izumitelj "sanokrizin."

Prvi uspeh je imel prof. Molgaard pri dveh jetičnih opicah zlogičnega vrta v Kodanju. Lani je bila v mnogih bolnišnicah s sanokrizinom ozdravljena cela vrsta bolnikov, ki imajo vanj veliko zaupanje.

Sanokrizin je bela, kristalizirana zmes, ki se v vodi lahko raztopi in se v človeškem telesu hitro razdeli. Lečenje s tem sredstvom nima za bolnika nikakih kvarnih, ampak le blagodejne posledice.

Herriot in Krasin.

Francoski ministrski predsednik Herriot je sprejel sovjetskega poslanika Krasina in ga pri tej priliki najprej opozoril, da je sovjetska vlada ob priliki akreditacije njenega poslanika v Parizu obljubila, da se ne bo vmešavala v notranje zadeve Francije. Nato je razpravljal z njim o nameravnih pogajanjih za likvidacijo ruskih dolgov in odločno izjavil, da Francija niti v eni točki ne bo odnehala od svojih upravičenih zahtev. Za sovjetsko vlado bi bilo jako umestno, ako poda uradno izjavo o vprašanju dolgov, da se tako pomiri javno mnenje v Franciji.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRAJENIH DRŽAVAH.

VELIKA TATVINA NA DUNAJU

V Berlinu je te dni zbudila veliko pozornost aretacija dr. Hauke. Mož je znan publicist in je obdolžen, da je izmaknil važne in dragocene listine iz državnega arhiva na Dunaju. Pred policijo je dejanje že priznal. Dr. Hauk je bil zaposlen v najvažnejših arhivih na kontinentu, med drugim v državnem arhivu v Monakovem in Vatikanskem arhivu v Rimu, v državnem arhivu v Hannoveru ter v številnih inozemskih in domačih arhivih. Preiskoval je listine tudi v dunajskem dvornem in državnem arhivu. V zadnjem času pa so se pojavili v prodaji avtografij pisem Frederika Velikega, naslovljenih na Franca Lotariškega, moža Marije, Terezije. Ta pisma so prej bila last državnega in dvornega arhiva na Dunaju. Nihče ni vedel pojasniti, kako so ti važni zgodovinski dokumenti prišli v roke prodajalcev. Končno se je informiral pruski državni arhiv na Dunaju, kdo bi utegnil spraviti imenovana pisma da dan. Sum je padel takoj na dr. Hauke, ki je sin justičnega svetnika v Koelnu. Policija je napravila pri njem preiskavo. Mož je sprva tajil, pozneje pa je povedal, da mu je izročil dokumente 33-letni krojač Karel Marija Hohenlocher, s katerim sta svoj čas stanovala skupaj.

Dr. Haukova preteklost je čudna in zanimiva obremenitev. Družina ga je po njegovih lastnih izpovedih proglasila za abnormnega človeka ter ga je izključila iz svoje srede. On pa je s svojo marljivostjo in vztrajnostjo napravil izredno karijero. Nabral si je toliko znanja, da so ga imenovali politične vplivne osebe za svojega zaupnika in njegovo življenje bi bilo bržčas ostalo brez madeža, da se ni seznanil s krojačem Hohenlocherjem, ki ga je zapeljal na nečasto polje tatvine starih rokopisov. Oba skupaj sta ne samo kradla avtografije, temveč tudi ponarejala važne listine, katere sta pozneje prodajala za drag denar. Sedaj je dr. Haukove kariere nedvomno konec, kajti možu, ki je obremenjen s takimi dejanji, ne bo pač nihče več zaupal svojih tajnih listin. Hauk je nan kot pisatelj zgodovinskih del in je pred leti izdal veliko kulturno zgodovino nemške države.

Požar v palači Rospigliosi v Rimu.

Te dni je izbruhnil v znameniti palači Rospigliosi v Rimu nasproti Kvirinalu ogenj, ki se je tako razširil, da so ga mogli pogasiti šele pozno popoldne. Požar je opustošil zgornja nadstropja. Vseled vdirajočih se stropov so pokvarjena tudi spodnja nadstropja. Dosele še ni znano, kaj se je zgodilo z dragocenimi umetninami, ki se nahajajo v palači. Med drugim se nahaja v palači Rospigliosi več dragocenih slik starih mojstrov, med njimi Rubensovo delo "Dvanajst apostolov," Guida Renija "Aurora" in Signeriljeva "Madonna."

ZA GOSPODINJE

Piše ISABELLE KAY

Slovenska gospodinja v Ameriki vedno z veseljem sprejema na svetu, s pomočjo katerih zamore boljše vršiti svoje dolžnosti kot gospodinja in mati. Na tem mestu bomo vsak teden objavili članek, ki bo zanimal vsako dobro gospodinjino.

Navodila št. 38.

Navodila za kuho.

Ali veste, da paradižniki zahtevajo neprestano sončne svetlobe, da razvijejo svojo naravno barvo in izbran okus? Ta jed je okusna in redilna. Paradižnike prodajajo v različnih vrstah, kot sveže, v kanah, chili sauce, kečup itd. Če jih uporabljate iz kan in če količina diše po kani, pridenite par koščkov narezane čebule, ko jih daste kuhat. Naslednja jed je poceni in jako dobra ter jo napravite že vsaj dvakrat vsak teden.

Paradižnikov chowder.

- 2 časi evapriranega mleka
- 2 1/2 čase paradižnikov v kani
- 1 pint vroče vode
- 1 srednja čebula, tanko zrezana
- 1 žlica masla ali nadomestila
- 4 žlice moke
- 2 žlici sladkorja
- 3 žlici soli
- 3/4 žlice popra
- 1/4 žlice sode
- 6 vodnih krekersov, razkosanih

Stopite maslo v gornjem delu dvojnega grelna, pridenite čebulo ter pustite počasi vreti pet do osem minut. Pridenite mleka in vose, odstranite spodnji del grelna in mešajte moko in poper z zadostno količino mrle vode, da bo nastala gladka smetana. Izlijte v mleko in kuhajte kakih petnajst minut ter mešajte. Segrejte paradižnik in sladkor. Ko zavre, pridenite sodo in zgosteno mleko. Servirajte na vsakem krožniku en kreker, pomočen v toplo vodo.

Nasveti za kuhinjo.

Če napravite jam iz posušenega sadja, se bo boljše ohranilo in se bo zgostilo. Ko položite linolej v vašo kuhinjo, ga zacementirajte, ne pa prilijete. Trajal bo dalj časa in je boljši za vaše noge. Sponge keks zakusite s čokolado. Razgrejte čokolado v mleku in ohladite pred uporabo. Bolje je dati v ledenico vsak dan majhen kosček ledu kot pa velik kos dvakrat na teden.

Mi priporočamo naslednje izdelke:

Varčne gospodinjice se poslužujejo Star in Magnolia Misko pri vseh svojih kuhinjskih uporabah. Vsebuje najboljšo mleko in sladkor, poleg tega pa tudi dobivate za labele dragocena darila.

Pravijo, da se mrlič maščujejo.

Vsi ljudje, ki so brskali po starih egipčanskih grobih, so umrli zagonetne smrti. Lahkoverneži domnevajo, da je to maščevanje starih egipčanskih kraljev. Kako se je maščevala tašča egipčanskega kralja.

Pred meseci so listi obširno poročali o Tutankamnovem maščevanju nad tistimi, ki so prišli v Dolino kraljev motiti njegov veliki sen. Te dni pa listi zopet poročajo, to pot pa ni njihov predmet Tutankamen sam, marveč njegova tašča, ki se je maščevala nad neko londonsko gledališko truplo. Stvar pa se je zgodila takole: Impresario Archibald de Bear je sklenil postaviti častito egipčansko gospo na oder. Tašča faraona Tutankamna naj bi namreč bile kuplete. Taka profanacija! Vse je šlo lepo po načrtu. Toda predvečer predstave se je zgodila nesreča: glavni igralec je nenkrat izgubil glas in moral se je uemudoma podati v bolnico.

Naslednji dan se je nesreča nadaljevala. Igralka ki naj bi predstavljala taščo, kraljico Nefretiti, je obolela na najnevarnejših simptomih. In kmalu zanjo so tudi ostale igralkice jele prijemati bolečine v glavi in drug za drugim so se morali zatekati k zdravniku. Celo komponistu, ki je složil godbo za predstavo, ni prizanesla nesumljena faraonova tašča. Ko se je hotel odpeljati v London na glavno skušnjo, je izgubil medpotoma svojo prtljago, zamudil vlak itd.

Ko so preostali še zdravi člani grupe videli, kaj se godi, so se začeli buniti, sklicali so posvetovanje in zahtevali od ravnatelja, naj ukine vse priprave za predstavo.

Napadi na vlake v Rumuniji.

Zadnje čase se množe na Rumunskem napadi na vlake. Tako so pred kratkim začeli v bližini Gusetenja doslej neznani ljudje streljati s puškami na brzi vlak, ki je vozil v Veliki Varadin. Na drug brzi vlak se je vsula med postajama Dolhane in Liteni toča kamenja. V obeh slučajih ni bil nihče ranjen. Oblastva so uvedla preiskavo, pa doslej brez uspeha.

Požar v Sv. Križu nad Jerenicami.

V noči od 15. na 16. januarja je pri posestniku, p. d. Šporarju, izbruhnil požar ter mu ničil hišo in gospodarsko poslopje. Razen živine niso rešili ničesar. Goreti je pričelo na skednju, kako pa je nastal ogenj, ni znano. Pri reševanju delih se je znatno ponesrečil domači sin. Škoda je zelo občutna.

SILA KOLA LOMI

V kaznišnici v Mitrovici sta dolgo objokavala svoje grehe Dušan Rebič in Dragutin Mirt. Zaman sta čakala na pomiloščenje. Ker sta si bila dobra tovariša, sta si drug drugemu zaupala vse misli in želje ter tudi načrte. Rebič kot dolgoletnemu kaznjencu, se ni zdel nobena stvar mogoča in seveda ne tudi beg iz ječe. Dolgo sta tako oba premišljevala in delala načrt, kako bi se rešila pustih zidov in mukepolnega zapora.

Končno sta vendar našla ugodno priliko. Za pravoslavne božične praznike sta bila odpisana na delo. Ker nista bila dovolj nadzirana, sta pobegnili in se znašla nenadoma v zlati svobodi. Preoblekla sta se v kmetijske obleke in krenila naravnost proti železniški postaji. Demarja nista imela, potovati pa sta morala in zato sta se odločila, da ne gresta v vagon, kakor drugi potniki. Temveč na krov vlake, ki je šel v Zagreb. Bila je noč in do Slavonškega Broda ni ju nihče opazil. Nesrečne električne obločnice na kolodvoru pa so ju izdale. Oko orožnika je zapazilo neke debele sence, ki so se kmalu izpremenile v žive ljudi. Orožnik je spočetka mislil, da ima pred seboj dva tak. zv. "brezplačna potnika." kam se v tamkajšnjih krajih dogaja zelo čisto. Pozval ju je za to, naj plačata karto in ju vprašal, kam se peljata. Ker pa sta izbegavala odgovor, je pričel takoj sumiti in oba aretirati, nakar sta odkrila svoje skrivnosti.

Se istega dne je prenehalo sijati obema solnce svobode in preselila sta se zopet v kraljestvo teme.

Kuhinjsko ministrstvo.

Na Danskem imajo že ženskega ministra; piše se Nina Bang in vodi prosvetni oddelk. Ženskam je prišlo sedaj na misel, da bi dobile še eno zastopnico v ministru. Marija Herup, predsednica zveze gospodinj, je stavila tak predlog in je pisala državnemu ministru Stauningu, naj ga izvede. Namen novega ministrskega oddelka naj bi bil: pomoči hišnim gospodinj in njihovim nalogam, tako glede preskrbe z živili, glede stanovanj, vzgoje otrok itd. Minister je zelo uljudno odgovoril in je rekel, da so zahteve žensk upravičene, da pa v sedanjih nemirnih časih ni mogoče misliti na novo gospodinjstvo. Pač pa bodo pri socialnem ministru napravili poseben urad, ki se bo pečal samo z omenjenimi vprašanji. Kdaj bomo pri nas tako daleč?

Prodaja tvornice za kruh "Hammeobrotwerke"

Znana dunajska velika socialno demokratska tvornica za kruh "Hammeobrotwerke", preide prihodnje dni v roke skupine, obstoječe iz avstrijskih in inozemskih interesentov, ki prevzemajo ne samo 60 odstotkov akcijskega kapitala, ampak tudi 40 odstotkov, ki jih je imela v rokah Boslova banka (Union bank). Iz upravnega sveta izstopijo ne samo zastopniki socialno demokratske stranke, ampak tudi predsednik Bosel. Še eno v obratu ne izvršne nobene izpremembe. "Hammeobrotwerke" krijejo okoli 40 odstotkov krušnega konzuma na Dunaju. Razen tvornice v Schwechatu in Floridodorfu imajo še 24 velikih pekarn na Dunaju, tako da je dobavljanje konzumentom deloma decentralizirano. V podjetjih je nameščenih nad 2000 delavcev in nameščen. Novo lastništvo bo vodilo podjetje po strogo trgovskih načelih in se izogibalo vsakega vmešavanja v politiko.

ALI VESTE, —

da je jugoslovanska vlada napovedala hrvatski kmetijski stranki, ker je nje no vodstvo v zvezi s Treto interneta člonoval? Ali veste, da vsebuje Helmar turške cigarete turški tobak, ki je znan po vsem svetu kot najboljši in najbolj znan tobak za cigarete? Helmar so popolnoma čiste ter so v lepinskih škatljah, da se ne lomijo.

Knjigarna "Glas Naroda"

MOLITVENIKI:

Duša popolna 1.—
Marija Varhinja:
v platno vezano 70
v usnje vezano 1.50
v fino usnje vezano 1.70

Rajski glasovi:

v platno vezano 70
v fino platno vezano 1.10
v usnje vezano 1.50
v fino usnje vezano 1.70

Skrbi za dušo:

v platno vezano 80
v usnje vezano 1.65
v fino usnje vezano 1.80

sveta Ura:

fino v platno vezano, z debeli mi črkami 90
v usnje vezano 1.60

ANGLEŠKI MOLITVENIKI:

(ZA MLADINO.)

Child's Prayerbook:
v barvaste platnice vezano 30

Child's Prayerbook:

v belo kost vezano 1.10
Key of Heaven:
v usnje vezano 70

Key of Heaven:

v najfinije usnje vezano 1.20

(ZA ODRASLE.)

Key of Heaven:

v fino usnje vezano 1.50

Catholic Pocket Manual:

v fino usnje vezano 1.30

Ave Maria:

v fino usnje vezano 1.40

POUČNE KNJIGE:

Abecednik slovenski:
broširano 25

Prva čitanka trdovez
Angleško-slovenski slovar
(Dr. Kern) 5.00

Angelska služba ali nauk kako naj se k v. maši streže 10

Dva sestavljena plesa: četvorka in beseda spisano in narisano 35

Govedore 75

Domači zdravnik po Kneippu 1.25

Domači živnozdravnik 1.25

Jugoslavija, Melik 1 zvezek 1.60

2. zvezek 1—2 snopič 1.80

Kubična knjiga ali hitri računar za trgovce z lesom 1.00

Knjiga o lepem vedenju, Trdo vezano 1.00

Kako se postane ameriški državljani 15

Knjiga o dostojnem vedenju 50

Katekizem (veliki) 40

Mlekarstvo s črticami za živino 75

Nemško angleški tolmač 60

Največji spisovnik ljubavnih pism 80

Nauk pomagati živini 60

Nasveti za hiše in dom, trd vez. 1.20

Najboljša slovenska kuharica z mnogimi slikami, obsega 668 strani 5.00

Naša zdravila 50

Nemško slovenski besednjak Wolf-Cigale, 2 knjigi trd vez. 7.00

Nemščina brez učitelja — 1. del 30

2. del 30

Pravila za oliko 65

Psihične motnje na alkoholski podlagi 75

Praktični računar ali hitri računar 75

Praktični sadjar trd vez. 3.00

Poljedelstvo. Slovenskim gospodarjem v pouk 35

Ročni slovensko-angleški in angleško-slovenski slovar 80

Sadno vino 50

Slovensko-nemški besednjak Wolf-Peteršnik 2 knjigi 10.00

Sadje v gospodinjstvu 70

Slovensko-angleški slovnica, s slovarjem, trdo vezana 1.50

Slovenska slovnica za srednje šole, (Breznik) 1.—

Splošno knjigovodstvo, 1. in 2. del 1.25

Slovensko-italijanski in Italj.-slov. slovar 1.00

Srbska začelnica za Slovence 40

Slovensko-nemški in nemško-slovenski slovar 50

Slovenska narodna mladina 1.—

Spretna kuharica (trdo vezana) 1.45

Učni čebelar 1.—

Učni kmetovalec ali splošni poduk, kako obdelovati in izboljšati polje 30

Vosilna knjižica 50

Veliki slovenski spisovnik raznih pisem. Trdo vezano 1.80

Veliki Vsevedež 80

Zgodovina S. H. S., Melik 1. zvezek 45

2. zvezek 1. in 2. snopič 70

Zbirka domačih zdravil z opisom človeškega života 75

RAZNE POVESTI IN ROMANI:

Amerika in Amerikanci. Popis slovenskih naselbin v Ameriki. — knjiga vsebuje 608 strani, v platno vezana 3.—

Andrej Hofer 50

Boy, roman trd vez. 80

Beneška vedežvalka 35

Belgrajski biser 35

Bedakova ispoved 1.00

Beli rojaki, trdo vezano 1.00

Balkanška Turška vojna 80

Burška vojaka 40

Bilke (Marija Kmetova) 25

Gvetke 25

Črni panter 65

Čiganova osveta 35

Čas je zlato 30

Čevšina Borogradska 50

Čarovnica starega gradu 25

Doli z orožjem 50

Dve sliki — Njiva, Starica — (Meško) 60

Dolga roka 60

Devica Orleanska 50

Duhovni boj 50

Dedek je pravil. Marinka in skrateljki 40

Elizabeta 35

Fabijola ali crkev v Katakombah 45

Fran Baron Trenk 35

Farovski kuharica 75

Filozofska zgodba 60

Fra Diavolo 50

Gozdovnik (2 zvezka) 1.20

Grešnik Lenard (Ivan Cankar) 75

Goševski katekizem 25

Gruda umira 50

Golem, roman 70

Gentleman vlomilec, trdo vezano 1.20

Gadje gnezdo, povest iz dni trpljenja in nad. trda vez. 75

Hadži Murat, trda vez. 80

Hedvika 35

Helena (Kmetova) 40

Humoreske, Groteske in Satire, vez. broširano 60

Iz dobe punta in bojev 50

Iz zapeške globeli 1.50

Iz modernega sveta, trda vez. 1.40

Igralec, roman, spomini mladeniča 75

Jos. Jurčić, spisi:

Sosedov sin 40

5. zv. Sosedov sin. Sin kmetkega cesarja itd. Broširano 75

Trdo vezano 1.00

6. zv. Dr. Zober, roman, Tugomer, tragedija v 5. dejanjih, broširano 75

Trdo vezano 1.00

Karmen, trdo vez. 30

broširano 30

Krivec, roman, trd vez. 75

Kralj zlate reke ali Črna brada 45

Kraljica mučenica, trd vez. 80

Kazaki, povest iz Ruskega 70

Kraljevi vitez (Zevacco) vez. 1.00

Kresalo duhov 70

Kraljevič in berač 25

Kuhinja pri kraljič. g. nožici, francoski roman 40

Ludovika Beozija 25

Ljubice Habsburžanov 40

Levstikovi zbrani spisi:

1. zv. Pesmi — Ode in elegije — Sonetje — Romance, balade in legende — Tolmač. 70

2. zv. Otroške igre v pesenah — Različne poezije — Zbavljice in pušice — Jeza na Parnas — Ljudski Glas — Kraljedvorski rokopis — Tolmač. 70

3. zv. Povesti in potopisi 70

4. zv. Kritike in znanstvene razprave 70

5. zv. Doneski k slovenskemu jezikoslovju 70

Ljudska knjižnica:

1. in 2. zvez. Znamenje štirih trdo vezana 1.00

2. zv. Darovana. Zgodovinska povest 50

3. zv. Jernač Zmagovac. — Med plazovi 50

4. zv. Malo življenje 65

5. zv. Zadnja kmetka vojaka 75

7. zv. Prihajač 60

9. zv. Kako sem se jaz likal, (Brenčelj) 60

10. zv. Kako sem se jaz likal, (Brenčelj) 60

11. zv. Kako sem se jaz likal, (Brenčelj) 60

12. zv. Iz dnevnika malega poredneža, trdo vezano 60

14. zv. Ljubljanske slike. — (Brenčelj) 60

15. zv. Juan Miseria. Povest iz španskega življenja 60

16. zv. Ne v Ameriko. Po resničkih dogodkih 60

Mali ljudje. Vsebuje 9 povesti. Broširano 75

Trdo vezano 1.00

Mimo življenja, trda vez. 1.—

Mimo življenja, broširano 80

Mlada ljubica, trd vez. 1.35

Mladih zanikarjev lastni životopis 75

Mrtvo mesto 70

Mrtvi gostje 35

Materina irtev 80

Musolino 40

Mali klatež 70

Mesija 30

Mirko Poštenjakovič 30

Marjetica 70

Mož z raztrgano dušo. Drama na morju. (Meško) 1.—

Malenkosti (Ivan Albrecht) 25

Mladim sroem. Zbirka povesti za slovensko mladino 25

Notarjev nos, humoreska 35

Narod ki iskira 40

Narod Anka 35

Naša vas, 1. del, 14 povesti 90

Naša Vas, II. del, 9 pov. 90

Nova Erotika, trd vez. 70

Naša leta, trda vez. 65

Naša leta, broširano 45

Na Indijskih otokih 50

Naseljenci 30

Novole in črtice 90

Na Prerji 30

Nihilist 40

Narodne pripovedke za mladino:

3. zvezek 35

4. zvezek 40

Na krvavi poljanah. Trpljenje in strahote z bojnih pohodov bivšega slovenskega polka 1.50

Narodna biblioteka:

Svitoslav 35

Spisje 35

Krvna osveta 35

General Lavdon 70

Napoleon I. 1.—

Babica 1.20

Nesrečnica 70

V gorakem zakotju 35

Za krunom 35

Žalost in veselje 1.—

Z ongjem in mečem 3.—

Grška Mitologija, 2 knjigi 1.40

Kranjske čebelice, poezije 35

Obiski. (Cankar). Trdo vezano 1.40

Oh 50 letnici Dr. Janeza E. Kraka 25

Ob tihih večerih, trda vez. 90

Petelinov Janez 90

Pesmi v prozi, trdo vez. 70

Prigodba čebelice Maje trda vez. 1.00

Pabirki in Roža (Albrecht) 25

Povestice. Rabindranath Tagore, vsebuje 5 povesti 40

Pasti in zanke. Kriminalni roman 35

Pariški zlatar 35

F. M. Dostojevskij:

Iz spominov mladeniča.

(Nadaljevanje.)

XIII.

Ze je skoraj pretekel mesec, odkar se nisem dotaknil teh beležk, ki sem jih začel pisati pod uplivom utisov, dasi nerednih toda silnih. Katastrofa, katere bližanje sem tedaj slutil, je nastopila v resnici, toda stokrat hitreje in nepričakovaneje, nego sem misli. Doživel sem nekoliko dogodkov, skoraj čudežnih. Za take jih vsaj jaz še vedno smatram, dasi bi bili za koga drugega, izlasti sodeč po vrtnicu, v katerem sem se vrtel, nič drugega, nego malo bolj ne navadni. Toda še bolj čudno je to, kako sem se vedel jaz napram tem dogodkom. Še sedaj je mojem razumeti samega sebe! In vse to je zletelo mimo mene kakor sanje, celo moja strastna ljubezen, ki je bila vendar tako silna in resnična, no... kam je prešla ta sedaj? Sicer pa mi včasih za hip šine po glavi misel: morda pa si tedaj zblaznel in se nahanjal ves ta čas v blaznici, morda se še sedaj nahajaš, tako da se mi je vse to samo zdelo in se mi še sedaj dozdeva....

Zbral in prečital sem te liste. Kdo ve, če ne zato, da se prepričam, da jih nisem pisal v blaznici. Zdal sem popolnoma sam. Jesen nastaja, listje rumeni. Tičim v tem otočnem mestecu (o, kako so otočna vsa ta nemška mesta!) in namesto, da bi premislil svoje nadaljnje postopanje in ravnanje, živim samo pod uplivom pravkar minulih občutkov, pod uplivom svežih spominov, pod uplivom vsega onega nedavnega viharja, ki me je tedaj potegnil v svoj vrtinec in me zopet odvrnil. Včasih se mi zaveda, da se še vedno vrtim v tem viharju, da hipoma preleteva ta burja mimo mene in me zagrablja mimogrede se svojo kretljivo, in zopet se mi zbledi in zmeša in vrtim se, vrtim, vrtim....

Morda se kako pomirim in prestanem vrteti se, ako vse dobro premislim, kar sem doživel v tem mesecu. Zopet me vabi pero; saj nimam včasih zvečer prav nikakega dela. Čudno! Zato, da bi se vsaj s čim bavil, jemljem v tukajšnji knjižnici romane Pol de Koka (v nemškem prevodu!), dasi so mi zoperni; toda čitam jih — in se čudim sam sebi: kakor da se bojim, da bi s kako dobro knjigo ali z resnim delom razrušil bajnost nedavne minulosti. Tako ljub mi je ta nes pametni sen in vsi njegovi utisi, da se celo bojim dotakniti se ga s čim novim, da bi se ne razpršil v dim! Ali mi je vse to tako drago ali kaj? Gotovo, drago mi je. Morda se bom še čez štirideset let spominjal....

Hočem torej zopet prijeti za pero. Sicer mi je možno podati to samo deloma in na kratko, ker utisi niso več tako silni....

Po računu Potapiča je zaigrala babica oni dan okoli devetdeset tisoč rubljev razun včerajšnje izgube. Vse svoje petprocentne papirje notranjega poslojla, vse akcije, ki jih je imela pri sebi, je razmenjala po vrsti. Začutil sem se malone, da je mogla vzdržati teh sedem do osem ur sede v naslonjaču, ne da bi ostavila le za hip mize, no, Potapič je povedal, da je začela trikrat res silno doživati in omamljena zopet od nadeje ni mogla oditi. Sicer pa vedo igralci, kakor se lahko presedi do štiriindvajset ur na mestu pri kartah, ne da bi spustil očesa z desne in leve karte.

Medtem pa so tekome dne tudi pri nas v hotelu odigrale silno važne stvari. Še zjutraj ob enajstih, ko je bila babica še doma, so se odločili naši, t. j. general in des Grioux, na poslednji korak. Doznajši, da babica ne meni odpotovati, da se celo napravlja zopet v vokzal, so prišli v celam konklavu (razun Pavline) k njej, da bi se pogovorili z njo odločno in celo odkrito. General, ves trepetajoč in z zamirajočim srcem zroč na nje, ga strahne posledice, je celo pretiraval; po poturčenju joku in stoku

ter po odkritosrčni izpovedi in priznanju vseh svojih dolgov in celo svoje ljubezni do m—lle Blanche (bil je že popolnoma zmeden) je nadel mahoma grozen izraz in začel celo kričati in teptati z nogami na babico. Kričal je, da sramoti ona njihovo ime, da je postala predmetom škandala vsemu mestu in slednjič... slednjič — vi sramotite rusko ime gospa! Proti temu pa je tu policija. Babica ga je naposled zapodila s palico, s pravopraceto palico. General in des Grioux sta se posvetovala ono jutro še dva-ali trikrat. S posebno vne-
mo sta se bavila z mislijo, da-li bi se bilo možno kako uporabiti policije, češ, da je nesrečna, toda blagorodna starka slabela na umu, da zaigra poslednje novce itd. Skratka: ali bi ne bilo možno izprostiti kakšno nadzorovanje ali prepoved? Toda des Grioux je samo skomigal z ramen in se smejal v obraz generalu, ki se je že do-cela začel in tekal gorindoli po kabinetu. Nasproed se je des Griouxu zadelo vse to nes pametno in odšel je. Zvečer smo izvedeli, da se je preselil iz hotela, potem, ko je imel z m—lle Blanche zelo važen in skrivnosten pomenek. Kar se tiče m—lle Blanche, je že zjutraj, napravlja odločne korake: baenila je od sebe generala in ga ni niti pustila pred svoje obličje. Ko je stekel zanj v vokzal in jo srečal roko v roki s knezom, ga niti ona niti m—me veuve Comingés nista hoteli poznati. Tudi knez ga ni pozdravil. Ves ta dan je m—lle Blanche natezavala in obdelavala kneza, da bi izpregovoril odločno besedo. Toda, ojoj! Hudo se je prevarila v računih napram njemu. Ta mala katastrofa se je zgodila že zvečer. Prišlo je nenadoma na dan, da je knez gol kakor sokol, da računa celo nanjo, da mu posodi denarja na menico, da bi lahko igral na ruletki. Razjarjena Blanche ga je zapodila in se zaprla v svoje stanovanje.

Zjutraj onega dne sem hodil k m. Astleju, ali boljše, iskal sem ga vse jutro, ne da bi ga kje našel. Ne doma, ne v vokzalu, ne v parku ga ni bilo. Niti obedoval ni tisti dan v svojem hotelu. Ob petih sem naenkrat zapazil, da prihaja od kolodvora naravnost v hotel d'Angleterre. Hitel je in imel je skrbipoln obraz, dasi je bilo težavno razločevati skrb ali kako drugo neprijetnost na njegovem obličju. Veselo mi je podal roko s svojim navadnim vsklikom „a!“, toda ni obstal in nadaljeval je svoje pot s precej hitrim korakom. Pridružil sem se mu, toda tako spretno mi je znal odgovarjati, da ga nisem mogel o nobeni stvari dobro izprašati. Poleg tega mi je bilo silno nerodno govoriti o Pavlini. Pripovedoval sem mu o babici. Pazljivo in resno me je slušal in na to skomignil z rameni.

„Vse zaigra!“ sem mu dejal. „O, da!“ je odgovoril. „Šla je igrat že ob mojem odhodu in zato sem za trdno vedel, da zaigra. Če to kaj časa, stopim v vokzal pogledat, ker je to zelo zanimivo.“

„Kam ste potovali?“ sem vskliknil, čudeč se, da ga še nisem vprašal tega.

„Bil sem v Frankfurtu.“

„Po opravkih?“

„Da, po opravkih!“

Najprej naj odpravi z babico. Drugi dan je popolnoma vse zaigrala. Tako je tudi moralo biti! Kadar tak človek stopi na to cesto, tedaj se, kakor s snežne gore v sa-
neh, vedno hitreje in hitreje pelje. Igrala je ves dan do osmih večer. Nisem bil poleg in vem samo po pripovedovanju.

Potapič je stražil pri njej v vokzalu ves dan. Poljački, ki so igro babičino vodili, so se menjali ta dan nekolikokrat. Začela je s tem, da je poglala Poljačka od prejšnjega večera, ki ga je lasala, in vzela drugega, ki pa se je pokazal še hujšega. Zapodivši tudi tega, je vzela zopet prvega, ki ni odšel in se smukal ves čas preganjanja okoli naslonjača ter včasih pomilil njej svojo glavo, in prišla napo-

stled v pravi obup. Zapodeni drugi Poljaček tudi ni hotel nikakor oditi in tako se ji je postavil eden na desno, drugi na levo. Ves čas sta se kregala in zmerjala radi stav, nazivala drug drugega z „lajdankom“ in z drugimi poljskimi ljubeznivostmi, se nato zopet sprijaznila, metala denar brez vsakega reda in stavila tjavendan. Če sta se sprla, sta postavila vsak zase na pr. eden na rdečo, drugi na črno. Končalo je tako, da sta babico do-cela zmešala in ob pamet spravila. Za se je slednjič skoraj s solzami v očeh obrnila do starca-kruperja s prošnjo, naj se zavzame zanj in ju zapodi. In res so ju takoj zapodili, neglede na to, da sta kričala in protestovala. Oba hkratu sta kričala in dokazovala, da jima je babica dolžna, da ju je opeharila, ravnala z njima nečastno in podlo. Bedni Potapič mi je to pripovedoval s solznimi očmi še tisti večer po igri in se pritoževal, da sta si polnila žepe z denarjem, da je sam videl, kako sta ji nesramno kradla in si zdajpazdaj metala denar v žepe. Izprosi si na pr. od babice pet zlatov za trud in jih začne staviti obnem z babičnim denarjem. Babica dobi, a on zatrjuje, da je njegova dobila, a babičina izgubila. Ko so ju odganjali, je pristopil Potapič in naznanil, da imata polne žepe zlata. Babica je nemudoma poprosila kruperja, da ukrene vse potrebno, in najsi sta Poljačka kričala ko dva petelina v rokah, je prišla vendar policija, ki je takoj opustošila žepe v babičino korist. Dokler ni babica vsega zaigrala, je bila ves dan za kruperja in vso vokzalno oblast priznana avtoriteta. Polagoma se je njena slava raznesla po vsem mestu. Vsi obiskovalci zdravi-lišča vseh narodnosti, navadni in najznamenitejši so hoteli gledat enevielle comtesse russe, tombee en enfance, ki je že zaigrala nekoliko milijonov!

Babici pa je kaj malo pomagalo, da so je rešili dveh Poljačkov. Namesto njih se ji je takoj ponudil tretji Poljak, ki je že popolnoma čisto govoril ruščino, gizdalinsko običen, sicer podoben lakajju, z ogromnimi brki in s „honorom“. Tudi on je poljubal „stopki pan-ski“ in „se stiel pod stopki pan-ski“, toda napram okoliščini se je držal važno, postopal despotično; skratka, ni postal sluga, ampak gospodar babičin. Zdaljpaždaj se je obračal k njej in jo zaklinjal z najhujšimi prisegami, da je on „najhonorovejši pan“, in da ne vzame niti kopejke njenega denarja. Tako čisto je ponavljal svoja zaklinjala, da je res babico ugnal v kozji rog in jo oplakal. Toda, ker je ta pan izpočetka nekoliko zboljšal igro in začel dobiti, ga niti babica sama ni mogla zapoditi. Čez uro sta se oba iz vokzala odgnala Poljačka zopet znašla za babičnim stolom ter jej predlagala svoje usluge, bodisi da ju kam pošlje. Potapič se je zaklinjal, da jima je „honorovi pan“ pomežikoval in celo nekaj dajal v roke. Ker babica niti večerjala ni in ni skoro zapustila naslonjača, ji je res en Poljaček prav prišel, da je stekel v jedilnico vokzala ter ji prinesel čašo buljona, a zatem čaja. Sicer sta oba tekala. Ko pa so prbi koncu dneva vsi uvideli, da zaigra poslednji bankovec, je stalo okoli stola kakih šest Poljačkov, kakor da so zrastle iz zemlje. Ko je babica izgubljala že zadnje novce, tedaj ne samo da je sploh niso ubogali, celo brigali se niso zanj, se spenjali kar čez njo do mize, sami grabili denar, sami delali in stavili, se prepirali in kričali, govorili s „honorovim panom“ za „pani-brata“, a honorovi pa je sploh pozabil, da še babica sploh eksistuje. Celot tedaj, ko se je babica, vse zaigraši vračala zvečer ob osmih v hotel, še tedaj se kake trije ali štirje Poljački niso mogli odločiti, da bi jo zapustili, in so tekli poleg naslonjača ter kričali na vse grlo in silno naglo, da jih je ona opeharila, da jim je še nekaj dolžna. Tako so prišli čisto do hotela, odkoder so jih slednjič šele z udarci zapodili.

SLAVNA VAN DYCKOVA SLIKA

Pred kratkim je kupil Sir Joseph Duveen šest slavnih slik za poldrugi milijon dolarjev. Zgornja je delo slavnega slikarja Van Dycka ter predstavlja Dedala in Ikaru, o katerima pravi pravljica, da je Dedal z voskom pritrldil svojemu sinu Ikaru peroti na hrbet, nakar se je dvignil v zrak. Ko je pa dospel v bližino solnca, se je vosk raztopil, in nesrečni mladenič je padel na zemljo.

Fr. Ž.:

O peklju in nebeškem raju.

V peklju je takole in niso to nikakšne bajke ali fantazije, nego je natisnjeno v učeni knjigi iz bogoslovne stroke, take knjige ne lažejo.

Pa piše knjiga, da je pekel v skalnatem prostoru sredi zemlje in padajo vanj grešniki z vseh strani zemlje, vsak s svojega kraja; sredi pa trčijo vkupe in čim večji je grešnik, s tem večjo silo trešči na kup in ni to ne za nj prijetno ne za druge — tak je pričetek peklenškega trpljenja.

Prostora je v peklju precej; za tisočkrat tisoč milijonov! Vendar je gneča in leže drug na drugem kakor slanihi v sodu, vsi vprek.

In stoji v knjigi, da je ves pekel en sam ogenj od žvepla in smole. Pa to žveplo in ta smola da ništa taka, kakršna se dobita na zemlji, nego da sta nadnaravne kakovosti, ki se ji pravi kalorija — seveda, ko služita nadnaravnim namenom. Ljudje v peklju da ka-
žare od ognja, oženj jim puha iz ust, iz nosa, iz ušes in iz česar koli. V ogenj da pa piha sam Ijubi Bog, on zna! V knjigi se bere, da je vročina tolikšna, da izgubljen-ke kar od tal poganja kakor rakete, potem pa z glasnim štrubom kom padejo nazaj v ognjeno jezero. Nekateri da se posebej pražijo v ponvah ali na raznih, nekateri pa da se evro v obari iz rastopljene-
nega svinca, železa in rude in se de v obari do prsi, do vratu, ali čez glavo, kakor jim gre po zaslu-
ženju. Vseposod da je tulenje in škripanje zob, kakor da bi se duša s koreninami trgala iz života — je dejala Sv. Terezija.

Peklenški ogenj da je ogenj po sebnе vrste, ker je sicer ogenj, pa je vendar strašna tema, takšna, da se da kar z rokami prijemati. Ta tema, pravijo bukke, prihaja od dima, dim je tako hud, da iz-
oči, še preden je mogoče zmoliti očenaš!

V peklenškem ognju, da ka-
mrgoli peklenške golazni; črvov, kuščarjev, kač, zmajev in vsako vrstnega mrčesa. To ni nemogo-
če. Sv. Avgustin pravi: Zakaj pa ne! — saj tu na zemlji salamander lahko živi v ognju. In je naj-
hujše to, pravi knjiga, da se po-
gubljeni brezbožniki še popra-
skati ne morejo, ker imajo preza-
ne roke (Mat. 22).

Vsi da tulijo in škripacejo z zob-
mi, pa vendar še utegnejo in drug drugega zmerjajo, drug drugemu očitajo grehe. Kajti grehi da so vsakomur očitni.

Pa so v knjigi še vse bolj natan-
ko popisane peklenške grozote in je knjigo izdal učeni o. Martin Cochen iz reda kaspucinov in je bi-
la v tretji izdaji natisnjena leta 1696. v pobožnem mestu Monako.

plešejo in se zabavajo vsak po svoje.

Vse to popisane radosti pa da so le kapljica iz neizčrpnega morja nebeških sladkosti.

Tolikšne so torej grozote pek-
la, ki čakajo grešnika, tolikšne lepote nebeškega raja, ki so nam obljubljene!

Pa se mi zdi in me živo boli v srec, da jih je mnogo in premno-
go, ki se ne brigajo ne za pekel, ne za raj.

Bojim se, da nimajo prave ve-
re! Če bi le desetino verjeli tega, kar stoji zapisano, bi živeli čisto drugače. Če bi verjeli, kaj bi jim bil ta svet! Toda jim ta svet ni figa! Zakaj jim ni figa? Ker ne verujejo v pekel in v nebeški raj, ne verujejo vanj, ne verujejo!

Če bi verjeli, mar bi jim bili re-
zimi in stranke in vse! V pušča-
vo bi šli, kakor so hodili prvi kristjani častili bi ljubelega Boga in jedli suhe kobilice. Ali pa bi živeli, kakor pripoveduje blaženi Beda, da je živel Trithemus, ki mu je bilo dano, da je v zamak-
nejnosti videl peklenško grozo: pozimi je hodil v reko, da je za-
mrznil do vratu; iz lodu pa je šel naravnost v krop. Rekel je, da rajši na tem svetu trpi kakor bi na onem.

Kdo je dandanes, da bi tako ži-
vel? — Nihe.

Zakaj ne?

Ker ne verujejo!

Ne verujejo!

Ne verujejo!

Kar se tiče mene, jaz ne yeru-
jem in se mi smilijo oni ki ne. In sem v vroči vodi letos že bil štirinajst dni, vsak dan dvakrat. Pa bi šel tudi v mrzlo vodo in se puščavo, le da bom deležen več-
nega zveličanja in palače in vse-
ga.

Ampak ne morem.

Zaradi revmatizma ne morem, ki se mi oglašja v desni nogi. Se lahko vpraša ženo. In imam tudi zdravniško spričevalo.

Polet v Afriko.

Dve francoski letali poletita v kratkem iz Pariza k Čadskemu jezeru v Srednji Afriki. Na tej okoli 15.000 kilometrov dolgi poti ne bo nobenega potnika.

Belgijski letalec Thieffry se bavi z načrtom, da bi poletel iz Belgije v Kongo.

„Društvo zelenega polumeseca“.

Znano je, da vlada v Turčiji prilično tak antialkoholni pokret, ki ma nalogo, čuvati „suhi re-
žim“ in podpirati vladu v njenih prizadevanjih.

Pokret se drži pokonec z di-
rektno podporo „Društva zelene-
ga polumeseca“. Organizacija je sedaj obelodanila statistiko o svojem delovanju. Bilanca poka-

zuje prav zanimive podatke. Sta-
tistika odkriva interesantno dej-
stvo, da je pijanska razvada in
strast v Turčiji posebno močno
razširjena med ženskami. Zatega-
delj je turško ministrstvo za pro-
svetne zadeve izdalo naredbo, da
se morajo na celokupnem držav-
nem ozemlju vršiti predavanja,
ki naj pobijajo tendence alko-
holizma.

Predavateljem je naložena na-
loga, vnmati pijačevanju vda-
no žensstvo za sport. Angorska
vlada misli, da bo s to propa-
gando vsaj nekoliko ublažila mi-
zerne razmere v državi.

Obračun z Osendowskim

Berlinski geograf profesor
Penck izjavlja v „Deutsche Lite-
raturzeitung“, da je Osendow-
skega knjiga „Živati, ljudje in
bogovi“, roman brez prave vred-
nosti. Pravi, da je preracional pot
Osendowskega in prišel do za-
ključka, da je popolnoma nemo-
goča, zlasti kar se tiče krajev in
pa hitrosti. Verjetno je le, da je
Osendowski odpotoval sredi ja-
nuarja 1921 s spremljevalci iz
Kosogola v Uljasutaj, da bi mor-
da prišel v Indijo. V Uljasutaju
je najbrže prebil ostanek zime in
je potem šel spomladi v Urگو.

Profesor Penck pravi, da je
imel Osendowski pri pisanju svo-
jega romana politično tendenco.
Po njegovi izjavi je Osendowski
predvsem Poljak, ki je hotel st-
kati v svoji knjigi z realistično
natančnostjo najprej brutalnost
Rdečih Rusov, potem Belih Ru-
sov, in ki končno poje visoko pe-
sem Mongolov, ki so stoletja tla-
čili Rusijo.

Goreč parnik.

Italijanski parnik „Barbarigo“
je prišel v pristanišče Port Said
ves v ognju, ki je izbruhnil v tre-
buhu ladje in se naglo razširil
tudi na ostale dele parnika.

„Barbariga“ so potopili v zu-
nanjem pristanišču do poveljni-
kovega mostu v morje in tako na-
mah pogasili požar.

Škoda znaša mnogo milijonov
lir.

Koledar za leto 1925.

Še nobeno leto nismo Koledarja
tako naglo prodajali kot ga letos.
Koraj sleherni, ki ga je naročil,
am sporoči, da je, z njim nadvse
dobovoljen. Vsebuje dosti aktual-
nih člankov, lepih povesi ter na-
svetov, ki pridejo prav vsaki go-
spodinj.

Nadalje vsebuje kratko zgo-
dovino priseljevanja v zadnjih pe-
desetih letih ter natančno besedilo
nove priseljeniške postave.

Globok in mnogo odkrivajoč je
tudi članek „Svet bodočnosti“.

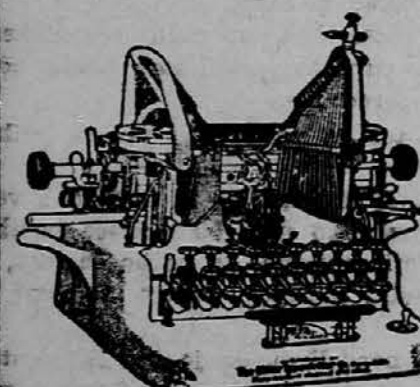
Kdor hoče imeti Koledar, naj
za takoj naroči.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
„GLAS NARODA“ NAJVEČJI
SLOVENSKI DNEVNIK V
ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

ANTHONY BIRK

HIŠNI IN SOBNI SLIKAR IN DEKORATOR
Prevzamem vsako v to stroko spadajoče delo.
ROJAKI, PREDNO ODDASTE DRUGEMU NAROČILO, VPRAŠAJTE
MENE ZA CENO.

359 Grove Street Edgewood, Brooklyn, N. Y.
Telephone: Jefferson 6253

Posebna nonudba našim citateljem

Prenovljeni pisalni stroj
„OLIVER“ \$20.

5 strofiko va slovensko čr-
ko, č, š, ž — \$25.00

OLIVER PISALNI STROJI SO ZNANI NAJBOLJ TREPEŽNI

Pisati na pisalni stroj ni nikaka umetnost. Takoj lah-
ko vsak piše. Hitrost pisanja dobita s vajo.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

63 Cortlandt Street New York, N. Y.

P A S T.

ROMAN IZ NAPOLEONOVH VOJN.

Spisal Rafael Sabatini. — Za Gl. N. poslovenil G. P.

9

(Nadaljevanje.)

Vrata so se odprla in vojak je privedel v sobo Miguela Forjas. portugalskega državnega tajnika.

Forjas je bil ličen, starejši človek, noseč črno svileno obleko. Priklonil se je ceramonično generalnemu pribočniku in tudi njegovemu tajniku.

— Ekseleence, — je rekel v angleškem jeziku, katerega je govoril povsem gladko, kljub inozemskemu naglasu. — Ekseleence, to je strašna afera.

— Katero afero imate v mislih, ekseleence — je vprašal mirno O'Moy.

— Ali niste dobili poročila o tem, kar se je pripetilo v Tavori? O kršenju nedotakljivosti samostana od strani angleških vojakov? Ali niste ničesar izvedeli o boju, ki se je završil med temi vojniki in kmeti, ki so prišli nanj na pomoč?

— Ali je to vse, ekseleence? — je rekel O'Moy. — Za trenutek sem domneval, da imate kaj drugega v mislih. Imam novice o bolj strašnih dogodkih kot je samostanska zadeva in s temi sem vam hotel postreči danes jutraj.

— Oprostite mi, Sir Terence, a to je popolnoma nemogoče.

— Mogoče mislite tako, a sodili boste sami. Sedite, prosim Don Miguel.

Portugalski državni tajnik je sedel, prekrizal nogi ter položil svoj klobuk v naročje. Ostala dva sta obsedela za svojimi mizama.

— Najprvo, — je prišel O'Moy, — se hočemo vendar pečati: to zadevo v Tavori. Regentski svet je bil brez dvoma informiran glede vseh podrobnosti tega dogodka. Vse to morate tudi vedeti, da je bila ta obžalovanja vredna afera posledica nesporazuma in da bi se nune v Tavori prav lahko izognile vsemu temu, če bi se obnašale na pameten način. Če bi prišla opatinja k lini, mesto da se je zaprla v kapelo ter dala zvoni plat-zvona, bi spoznal pove ljubeči častnik svojo napako ter se takoj umaknil.

— Kaj smatrate vašo ekseleence za napako? — je vprašal državni tajnik.

— Dobili ste poročilo, gospod, in brez dvoma je bilo popolno. Vse to morate vedeti, da je irkal poročnik na vrata samostana v domnevi, da ima opravka z dominikanskimi menihi.

— Ali mi more vaša ekseleence povedati, kakšen popravek bi, mogel imeti ta častnik v samostanu očetov dominikancev? — je vprašal tajnik z naravnost sovražnim povdardkom.

— Nisem dobil informacij glede te točke, — je priznal O'Moy — kajti dotičnega častnika pogrešajo, o čemur ste bili brez dvoma informirani tudi vi. Nobenega vzroka pa nimam za domnevanje, da bi bili njegovi nameni sovražni interesom angleškega in portugalskega naroda.

— Zelo popustljiva domneva, Sir Terence.

— Mogoče me boste informirali, Don Miguel, o neprijateljski domnevi, kateri daje prednost Souza, — je pariral O'Moy, ki se je pričel razburjati.

Lahka rdečica se je pojavila na likih portugalskega ministra a na zunanji je ostal hladen.

— Jaz ne govorim z glasom Souze, pač v imenu celega regentskega sveta. Svet si je ustvaril mnenje, katero potrjujejo vaše lastne besede, da je njegova ekseleence, Lord Wellington, izvanredno izurjena pri poiskanju izgovorov za prestopke čete pod njegovim poveljstvom.

— To, — je rekel O'Moy, ki bi nikdar ne obvladal svojega temperamenta, če bi ne imel prijetne zavesti, da ima v svoji rok karte, s katerimi je hotel poraziti zastopnika portugalske vlade, — to je mnenje, za katero se bo moral regentski svet oprostiti ter priznati da je popolnoma napačno.

Senjor Forjas se je zganil, kot da ga je nekaj pičilo. Razkle nil je nogi, kot da se hoče dvigniti.

— Napačno, gospod? — je rekel z užaljenim glasom.

— Biti moramo odkriti, da se izognemo vsem nesporazumom — je rekel O'Moy. — Vedeti morate, gospod, in z vami ves regent ski svet, da mora biti precej vzroka za pritožbe tam, kjer mane virajo armade. Angleška armada ne trdi, da nadkriljuje v ten oziru druge, čeprav ne rečem, da bi tega ne mogla po pravici tr diti. Trdim pa, da so naše postave proti plenjenju in izgredom ta ko stroge kot le morejo biti in da sledi neizogibno kazni, kjer se pripete te stvari. Priznate morate, gospod, na temelju svojih last nih izkušenj, da je resnično to, kar pravim.

— Gotovo je resnično, če so izgredniki navadni vojaki. V ten slučaj pa je izgrednik častnik in vse kaže, da ni bila deljena pra vica z nepristransko roko.

— To, gospod, — je odvrnil O'Moy ježno, — se je zgodilo ra ditega, ker ga pogrešajo.

Komaj viden usmev se je pojavil na ustnicah portugalskega ministra.

— Natanko tako, — je rekel.

V odgovor je O'Moy, ves razjarjen, pomolil ministru pod no pismo, katero je dobil in ki se je tikalo te afere.

— Citajte sami, gospod, da boste lahko sporočili regentskem svetu pogoje glavnega stana, ki so ravno kar prišli sem. Lahko boste spoznali, da se je pridno iskalo izgrednika.

Forjas je prečital dokument ter ga vrnil generalnemu priboč niku.

— To je zelo dobro in prav, — je rekel, — in svet bo z vse ljcm slisal moje poročilo. Vsaj nekoliko nam bo mogoče pomirit javno ogorčenje. Tukaj pa ne stoji zapisano, da ne bo častnik, ko ga bodo prijeli, oproščen na temelju razlogov, katere ste sami na vedili.

— Res, to ni zapisano, a če pomislimo, da je zagrešil častnik dezerterstvo, je popolnoma jasno, da bo stavljen pred vojno sodi šče ter ustreljen.

— Zelo dobro, — je rekel Forjas. — Sprejel bom vaše zagoto vilo in svet ga bo vesel.

Vstal je, da se posloviti.

— Svet mi je dal naročilo, naj izrazim Lordu Wellingtonu upa nje, da bo uveljavil odredbe, ki bodo ohranile boljši red med nje govimi četami ter preprečile ponovitve takih skrajno mučnih do godkov.

— Trenutek, — je rekel O'Moy ter potisnil ministra nazaj na stol. Pod njegovo hladno zunanostjo je vrelo kot v kotlu.

(Dalje prihodnjik.)

NOVI FRANCOSKI POSLANIK V
ZDRUŽENIH DRŽAVAH

Pred kratkim je dospel v Ameriko novi francoski poslanik Emile Daeschner. Na sliki je on, njegovi dve hčeri in njegova žena.

Nedolžnost.

Bil je Božič v enem izmed ti stih dolgih let, ko smo šteli minu te in so bežale letnice mimo nas. Kleti smo, zamrzovali smo, stra lali smo. Blodili smo kot večni potniki iz kraja v kraj. Vse poti pretoklost, vse steze do skriv nostne lepote praznikov, vse niti lo najblajših čustev srea so bile pretrgane. Smeli smo se krohotati, norčevati, biti svinje in psi, nismo smeli imeti nežne roke ne ljubega pogleda. Vse smo oplju nili s svojo mislijo in svojo besedo, oskrunili s tlesom in požlje tjem, kar je doseglo oko. Še med abo smo se pretepali in klali.

Vendar smo vedeli, da je Bo žič. Nihče ga ni omenil, pa je šlo kozi vrste kot veter čez planja no in napojilo srea. Svinja je vti nila, oko se je povesilo, molk je zapredel vrste v mrtvo pre ga nje brez konca. Zagrebali smo se v misli in gledali v korake.

Marširali smo dolgo. Ogromna rasnežena planjava je ležala pred nami, ki je valovala v ogromnih zporodnih valih. Naše oči so sle bele, korak je zastal in se opote kal kot pijan. Veter je zamašal meg v lica. Topla polt in sapa sta ra talili v vodo, ki je zmrzovala v trdo skorjo na brkah in na ne obrti bradi.

Hoditi smo morali drug za dru gim kot ogromna izmučena kara tana. Glava je klonila globoko, amena so pekla, noge so postaja e svinčene. Kam? Koliko časa? "Drevi je sveti večer."

V sprednjih vrstah je sprego zoril nekdo. In kakor da je elek trični tok prenesel besedo do za njega, ki je zaostal, je dejal ta zmučen pod težo dneva: "Ali nam ne bo niti ena ura prikrajsa na na ta dan?"

Telesa so se sključila še za en uhrbntnik nižje. Vrsta je prišla lo brda in pričela lezti po klanec uavzgor.

Kakor je bil ta dan neskončen, e mrzlo nevidno solnce vendar le ašlo. Medla svetloba se je razli a po pokrajini in med drevje, tjer je ležala razkropljena vas.

Vrata so se nam z nevoljo odpa ala. Grenko je bilo gostoljubje. Povsod so stali že vojaki v veži, ti so si otepali sneg raz obleke.

Trije smo iztaknili v rebri sa notno hišo, pes je naznanil naš prihod. Luč v oknih se je ugasm a. Ko smo potražili tretjič, se je prikazala moška postava na pra gu.

Mož je bil velik in močan. To plotu je vela od njega. Nič ni de al. Obrnil se je in šel v hišo; mi mo šli za njim.

Družina je čepela ob peči in as je gledala: Od kod ti ljudje tocoj v našo hišo? Kot volkovi, rredi najljepšega? ... Malo dekle tce je delo prste v usta in zijalo v vas. V kotu je gorela lučka pred vneto podobo, na mizi je ležala dprta knjiga, očala so bila čez njo.

Nismo se pozdravili. Posedli smo za vrata na klop, kot da je ta prostor vsega sveta odmerjen za nas in nam dodeljen. Stepli smo sneg raz obleke in pričeli grizti kruh.

Bil je trenutek molka kot tedaj ko se zrepta dve zveri, predno se naskočita. Bili smo v tuji dežel hepoklicani in nezazeleni, ločila nas je noša in polk in še mnogo odločilnejšega. Ko so se dvignile

naše oči, so se srečale z očmi dru gih.

Bile so oči zvezanega risa. In kaj so oni videli v naših očeh? Bilo je veliko vdanosti, hrepene nja biti v miru, stopiti iz unfor me in ponarejenega srea v praz nično lepoto večera. Zdelo se nam je, da so nam ti ljudje na poti, da so se pripteli k nam in nočejo iti proč. Naše čustvo je bilo skrajno mrzlo do njih. Bil je občutek jeze in srda, ki je podoben daljni vža ljenosti, katere kliče po mašče vanju. Nič jasnega ni bilo na tem vse narejeno, vse podzvedno ...

Ta večer se je razgalil človek pred menoj. Ta beštija, hujski k hižena. Naše oči niso bile lačne kruha, ampak nečesa drugega ... Morda mesa, morda krvi. Čemu smo trepetali?

Tedaj se je dogodilo: Peter je odrezal košček od svojega komu sa prijel ga med dva nerodna pra in ga pomolil deklici, ki nas je gledala.

Deklece ni pogledalo niti ma tere niti očeta. Očesa so ji zažare la, smeh se ji je razširil v lica, z dvema skokoma je priskočila in vzela črni kruh, dasi je dišala sveža pogača z mize.

Oče je pogledal srdito in se je dvignil. Misli sem, da bo planil na otroka in ga živega raztrgal. Toda deklece je dvignilo kruh z obema rokama, zasmejala se, de jalo: "Hvala!" in vgriznilo vanj.

Po prvem grizljaju se je dekle tce ozrlo in pogledalo v očeta. Že je znač brati temne črte njego vega obraza. Usta so zastala v pregibanju, kruh je tičal med ma limi belimi zobmi. Njen pogled je strmel nekaj časa v očetov obraz, nato se je porosil, oplazil vse do mače, ki so bili tihi in prešeli na nas, na vse obzate zapored ter ob stal v neznanji točki med nam.

Nastal je mučen hip molka. Go spodar ni premaknil mrkega po gleda od hčere, družina ni sopl a, nam so zastala prsa. Tehtali smo se na mali tehtnici, ki jo je drža lo v rokah dete ...

Sredi neznanega molka je po gled deklice zopet prešel na oč e, nekaj je zganilo njena lica in ajene ustne, ki so zatrepetale.

To je zvrnilo očeta iz ravnotež ja. Premaknil se je, kot da je zva lil težo z ramen. Trd izraz je do bil milejšje oblike in kot da si je posebna milost iz njegovih besed, jih je povdaril: "Le jej!"

Tisti hip je bila pretrgana stra šina zavesa, ki je visela nad nami. Nehote so zinila še moja usta: "Le jej! Dobiš še!"

Mal obraz se je razjasnil. Njen pogled je prešel naglo zopet vse obzate, usta so se zganila, smeh je nategnil okrogla lica. Bilo je vse kot prej, pozabljeno, in je blagoslovljena.

Smejali smo se. Smeh je bil prisiljen, toda prihajal je iz volje biti dober, akotudi ni bilo srea v njem. Tudi oče se je nasmešnil, njegov pogled se nas je sramoval.

"Lepo deklece," je dejal ne kdo izmed nas, da se jim priptlje do srea.

Odgovoril je samo nasmeš skr tega zadovoljstva.

"Koliko let ima?"

"Pet let."

"Ponosni ste lahko nanjo."

Sledila so taka in enaka kratka vprašanja in enaki odgovori. Ti pali smo, kot da ščemo v temi

8 DNI DO LJUBLJANE

Preko HAVRE—Pariskega pristanišča z ogromnimi parniki na olje

DE GRASSE — 18. feb

FRANCE — 28. februarja

Kabine tretjega razreda z umivalniki in tekočo vodo za 2, 4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in pijača.

French Line

19 STATE ST. NEW YORK

all local agents

poti. Skušali smo odkopati iz dna svojih duš vse najblajše občutke in jih položiti drug pred drugega. Vso lepoto sprave in ljubezni, ki je bila narejena, ker ni prihajala od otrok.

Ni se posrečilo povsem. Na dnu najčistejšega vina je še vedno vsečina. Skozi otroško srce med nami smo se čistili, radi njega se nismo sovražili. Bilo je pregraja in vez ob enem.

Ko smo vzeli deklece na kole no in ga uječali so nam urezali pogače. Ko smo zapeli prvo pe sem, je prišla pijača na mizo. Ko smo molili prvi del molitve z dru žino — takrat je deklece v na šem naročju že zaspalo — je pla nila v mirnranje očenaša živa, o njena misel, kot da se jenebo ra klače: Zakaj nismo kot otroci!

Še ko sem pripl oči, me je iz lna trdnih sanj plašila v dušo sta prepovedana zveličavna mi sel ...

Nesreča na morju.

Kakor poročajo iz Konstancce, je zadel švedski parnik "Hasges ren", ki je vozil iz Carigrada v Novorosijsk, v Črnem morju na mino in se potopil. Vsa posadka, obstoječa iz 28 oseb, se je s ka ritanom vred potopila, ker se je vsa nesreča pripetila v par minu ah in se niso mogli več rešiti.

Uspeh.

Uspeh ima tisti, ki toliko časa lriži, dokler mu dopuščajo moči n — se potem ne izpušti.

Kje je moja hči NEŽA RAKOŠA, omožena BRACIČ. Če kdo ve, naj mi javi, ali naj se pa sama oglasi svojemu očetu: Anton Rakoš v Kričeh, pošta Ljuto mer, Murško polje, Jugoslavija. (2x 6,7)

Iščem svojega prijatelja JOHNA KAPEL. Pred 4. meseci se je nahajal na Box 37, Arrow, Pa. Prosim ga, da se oglasi, ali pa če kdo ve za njegov naslov, naj ga mi javi, Peter Kontel, 617 Youghin, St., Fairport, O. (2x 6,7)

VSE ONE,

ki mi kaj dolgujejo, prosim, da mi zdaj vrnejo, ker sem bolan in v potrebi brez denarja. Nadalje naj se mi oglasi bratčič ANTON BRNE, doma iz Podgraj. John Ličan, 1709 Main St., Kansas City, Mo.

Iščem brata JURJA BERGOČ, doma iz Trnje, št. 61 pri Št. Petru na Krašu, star kakih 40 let, pred kakimi tremi leti se je nahajal v državi Colorado. Če je kateremu rojaku kaj o njem znano, ga prosim, da mi sporoči njegov naslov, ako pa sam to čita, naj se mi oglasi. Joseph Bergoč, 1362 East 40th St., Cleveland, Ohio. (3x 2,4,6)

Kje je moj svak MIHAEL MIKLAVČIČ, doma iz občine Predoslje, okraj Kranj, star 32 let in pred vojno je bila na Eveleth, Box 154, Minn. Med vojno in pozneje ni o njem nič več glasu. Prosim cenjene roja ke, če kdo kaj ve o njem, da mi poroča ali naj se pa sam o glasi na: Franc Juvan, posestnik, Olievk, št. 24, pošta Pred dvor, okraj Kranj, Jugoslavija. (2x 6, 7)

Kje je moj svak MIHAEL MIKLAVČIČ, doma iz občine Predoslje, okraj Kranj, star 32 let in pred vojno je bila na Eveleth, Box 154, Minn. Med vojno in pozneje ni o njem nič več glasu. Prosim cenjene roja ke, če kdo kaj ve o njem, da mi poroča ali naj se pa sam o glasi na: Franc Juvan, posestnik, Olievk, št. 24, pošta Pred dvor, okraj Kranj, Jugoslavija. (2x 6, 7)

Kje je moj svak MIHAEL MIKLAVČIČ, doma iz občine Predoslje, okraj Kranj, star 32 let in pred vojno je bila na Eveleth, Box 154, Minn. Med vojno in pozneje ni o njem nič več glasu. Prosim cenjene roja ke, če kdo kaj ve o njem, da mi poroča ali naj se pa sam o glasi na: Franc Juvan, posestnik, Olievk, št. 24, pošta Pred dvor, okraj Kranj, Jugoslavija. (2x 6, 7)

Kretanje parnikov - Shipping News

10. februarja:

Arabic, Cherbourg in Hamburg.

14. februarja:

Olympic, Cherbourg; George Wash ington, Cherbourg in Bremen; Dullio Genova.

17. februarja:

Ohio, Hamburg; Deutschland, Ham burg.

18. februarja:

De Grasse, Havre.

19. februarja:

Mongolia, Cherbourg in Hamburg.

21. februarja:

Aquitania, Cherbourg; Pittsburg, Cherbourg in Hamburg; Veendam Rotterdam; President Roosevelt, Cherbourg.

24. februarja:

Martha Washington, Trst; Stuttgart Cherbourg in Bremen.

25. februarja:

La Savole, Havre.

28. februarja:

Leviathan, Cherbourg; France, Havre; Berengaria, Cherbourg.

5. marca:

Cleveland, Boulogne in Hamburg; Minnekahda, Cherbourg in Hamburg.

7. marca:

Olympic, Cherbourg; Pres. Har ding, Cherbourg in Bremen; Conte Verde, Genova.

10. marca:

Bremen, Bremen; America, Cherbourg in Bremen.

12. marca:

Pittsburg, Cherbourg in Antwerp; Westphalia, Hamburg.

14. marca:

Aquitania, Cherbourg; Suffren, Havre; George Washington, Cherbourg in Bremen; New Amsterdam Boulogne in Rotterdam.

16. marca:

De Grasse, Havre.

18. marca:

Orduna, Cherbourg in Hamburg.

19. marca:

Albert Ballin, Boulogne in Ham burg.

21. marca:

Leviathan, Cherbourg; Majestic, Cherbourg; France, Havre; Conte Ro so, Genova.

24. marca:

Pres. Wilson, Trst.

25. marca:

Berengaria, Cherbourg.

26. marca:

Thuringia, Hamburg.

28. marca:

Olympic, Cherbourg; Paris, Havre; Pres. Roosevelt, Cherbourg in Bremen; Reliance, Cherbourg in Hamburg.

Ohio, Cherbourg in Hamburg; Veen dam, Boulogne.

31. marca:

Stuttgart, Cherbourg in Bremen.

1. aprila:

Mauretania, Cherbourg.

2. aprila:

Deutschland Boulogne in Hamburg.

4. aprila:

Homeric, Cherbourg; Ascania, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg in Bremen.

7. aprila:

Belgiate, Cherbourg in Hamburg; Republic, Cherbourg in Bremen.

8. aprila:

Aquitania, Cherbourg; La Savole, Havre.

9. aprila:

Zeeland, Cherbourg in Antwerp; Mt. Clay, Hamburg.

11. aprila:

Majestic, Cherbourg; Leviathan, Cherbourg; Volendam, Boulogne in Rotterdam; Conte Verde, Genova.

14. aprila:

Martha Washington, Trst.

15. aprila:

Berengaria, Cherbourg; De Grasse, Havre; America, Cherbourg in Bremen.

16. aprila:

Cleveland, Boulogne in Hamburg; Pittsburg, Cherbourg in Antwerp; Columbus Cherbourg in Bremen.

18. aprila:

Olympic, Cherbourg; France, Havre; George Washington, Cherbourg in Bremen; Orbita, Cherbourg.

21. aprila:

Belgianta, Cherbourg in Antwerp.

22. aprila:

Mauretania, Cherbourg; Suffren, Havre.

25. aprila:

Paris, Havre; Homeric, Cherbourg; Orduna, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Cherbourg in Bremen.

28. aprila:

Lapland, Cherbourg in Antwerp; Luettow, Bremen.

29. aprila:

Aquitania, Cherbourg.

30. aprila:

Ohio, Cherbourg in Hamburg; Albert Ballin, Boulogne in Hamburg.

2. maja:

Majestic, Cherbourg; Leviathan, Cherbourg.

16. maja:

Paris, Havre. — S tem parnikom bo spremljal potnike uradnik tvrdke Frank Sakser State Bank.

Slovensko Amer. Koledar
za leto 1925

mo že skoro razprodali. V krat sem času smo ga prodali več tisoč. Kdor ga hoče imeti, naj ga takoj naroči, ker ga je le še par sto iz vodov zalogi. Cena s poštnino vred 40 CENTOV.

Oni naši